

talnego pracownika faktycznie w okresie okupa-
zatrudnionego i ubezpieczonego na emeryturę w
Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.
Uchwała Trybunału Ubezpieczeń Społecznych
ma znaczenie zasadnicze dla ubezpieczonych, gdyż
wynika z niej, że instytucje ubezpieczeń społecz-
nych muszą uznać za policzalny okres faktycznego
ubezpieczenia emerytalnego funkcjonariusza za
czas okupacji. Dotyczy ona tych funkcjonariu-
szów, którzy w czasie okupacji zatrudnieni byli ja-
ko pracownicy umysłowi.
Sprawa ubezpieczenia emerytalnego funkcjo-
nariuszów państwowych, którzy w okresie okupa-
cji byli zatrudnieni jako pracownicy fizyczni pod-

lega przepisom emerytalnym ustawy o ubezpie-
czeniu społecznym, nie zawierającym takiego prze-
pisu jak art. 5 ust. 1 pkt 3 powołanego wyżej roz-
porządzenia Prezydenta R. P. o ubezpieczeniu pra-
cowników umysłowych.
Poza tym, uchwała zgromadzenia ogólnego Try-
bunału Ubezpieczeń Społecznych spowodowała
konieczność ustalenia przez Radę Ministrów wa-
runków i trybu zaliczania do emerytury czasu służ-
by w okresie od dnia 1 września 1939 aż do zakoń-
czenia okupacji a to ze względu na szerokie rze-
sze funkcjonariuszów państwowych względnie po-
zostałych po nich wdów, które czekają dotychczas
na załatwienie tej sprawy.

Nasza Spółdzielnia O. P.

Sprawozdanie z działalności Spółdzielni Osz-
zczędnościowo-Pożyczkowej Emerytów Państwo-
wych w Poznaniu w roku operacyjnym 1949, zło-
żone na Walnym Zebraniu członków w dniu 24
września 1950 r.

Założona z początkiem lutego 1947, zarejestro-
wana w dniu 28 lutego 1947 w Sądzie Okręgowym
w Poznaniu pod Nr R. S. 647 spółdzielnia nasza
rozwija się pomyślnie dzięki temu, że Okręgowy
Związek Emerytów i jego instytucje a mianowicie
„Emeryt”, Kasa Pośmiertna i wszystkie fundusze
oraz wpływy ze składek lokowane są w spół-
dzielni.

Rozpoczynając pracę z 20 członkami i dekla-
rowanymi udziałami w wysokości 10,000 zł oraz
z kapitałem zakładowym w kwocie 500,000 zł
miała spółdzielnia w pierwszym roku istnienia nie-
dobór w kwocie 54,000 zł co jest łatwo wytłuma-
czalne kosztami założenia, rejestracji, nabycia
ksiąg handlowych, wynagrodzenia księgowego
i na skutek niemożności rozprawienia całego
kapitału od razu, a leżąc w banku nie przynosił
dochodu.

Drugi rok istnienia t. j. rok 1948 pokrył nie
tylko wydatki bieżące, ale ponadto wyrównał nie-
dobór z roku poprzedniego. Rok trzeci t. j. rok
1949 dał po pokryciu wydatków nadwyżkę zysku
w kwocie okragło 40.000 zł.

W roku 1947 udzielono pożyczek w kwocie
zł 903.000.

a to:

na stworzenie warsztatów pracy	609,312 zł
na inne cele gospodarcze	293,688 zł
W tym okresie spłacono pożyczek	293,724 zł
W r. 1947 udziały członków wynosiły	80,000 zł
Fundusz zasobowy	504,300 zł

Członków było 86.
W roku 1948 stan członków podniósł się do
liczby 141, udziały członków wzrosły do kwoty
209,000 zł.

Fundusz zasobowy powiększył się do kwoty
507,100 zł.

Wkłady instytucyj Związku Emerytów wno-
siły 3.295,218 zł.

W roku tym stan pożyczek udzie-
lonych członkom wynosił kwotę 1.387,000 zł

a mianowicie:

na stworzenie warsztatów pracy	410,000 zł
na ogrodnictwo, pszczelnictwo itp.	190,000 zł
na remont mieszkań	145,000 zł
na inne potrzeby gospodarcze	287,000 zł
na wypadki losowe	175,000 zł
na urządzenia przedsięb. handl.	180,000 zł
Pożyczkobiorcy spłacili w ciągu roku	812,074 zł

Czysty zysk wyniósł kwotę 54,141 zł a po po-
kryciu straty z roku 1947 pozostała nadwyżka
w kwocie 3,793 zł, którą mocą uchwały Walnego
Zebrania przelano jako przychód na rok następny.

Bilans za rok 1949 przedstawia się jak następuje:

W roku 1949 stan członków wynosił pod ko-
niec grudnia 199 osób.
Stan udziałów wzrósł do kwoty 368,800 zł
fundusz zasobowy do kwoty 514,623 zł
wkłady Okręgowego Związku i jego
instytucyj wynosiły w tym roku 3.439,246 zł
Pożyczki u pożyczkobiorc. wynosiły 2.197,000 zł
Z dawnych pożyczek spłacili pożycz-
kobiorcy 1.327.445 zł
Czysty zysk wyniósł 40,030 zł

koszty handlowe kwotę 142,963 zł, w której
mieści się wynagrodzenie księgowego, opłata do
Ubezpieczalni Społecznej, koszty telefonu, kore-
spondencji, papieru, druków, ksiąg handlowych,
portoriów itp.

Przeprowadzona przez Komisję Rewizyjną Ra-
dy Nadzorczej rewizja nie wykazała poważniej-
szych usterek.

Twierdzenie poprzedniego Zarządu, że Spół-
dzielnia ulegnie likwidacji i że dlatego nie przy-
muje się nowych członków ani nie udziela się dal-
szych pożyczek okazało się nieuzasadnione, gdyż
według pisma z dnia 21 czerwca 1950 Powszechnej
Kasy Oszczędności w Warszawie L. dz. DO/WKP/
7/50 Spółdzielnia Oszczędnościowo-Pożyczkowa
Emerytów Państwowych w Poznaniu nie została
umieszczona przez Ministerstwo Finansów w wy-
kazie Spółdzielni przeznaczonych do likwidacji
ogłoszonym w Monitorze Polskim z dnia 13 czerw-
ca 1950 r. Nr A 67, poz. 793), wobec czego spół-
dzielnia może nadal działać normalnie.

Preliminarz budżetowy na rok 1950 przedsta-
wia się jak następuje: